

УДК 378.4 (438) : 78 (091)

DOI: <https://doi.org/10.25128/2411-3271.19.1.19>

Оксана Гиса

<https://orcid.org/0000-0003-2236-7498>

кандидат мистецтвознавства, викладач
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка
oksana.hysa@gmail.com

СУЧАСНА КРАКІВСЬКА МУЗИКОЛОГІЧНА ШКОЛА ТА ЇЇ ПРЕДСТАВНИКИ

У статті розглянуто історію виникнення семінаріуму музикології Ягеллонського університету та його подальшу наукову діяльність. Охарактеризовано життєвий і творчий шлях відомих польських музикологів – професорів Богуслава Шеффера й Альції Яжембської – учнів основоположника Інституту музикології Здіслава Яхімецького. Висвітлено, як традиції Інституту музикології розвивають сучасні краківські музикознавці, та окреслено їхній науковий доробок.

Ключові слова: музична культура Польщі, Інститут музикології Ягеллонського університету, наукова спадщина, музична публіцистика.

Оксана Гиса

кандидат искусствоведения, преподаватель
Тернопольский национальный педагогический
университет имени Владимира Гнатюка

СОВРЕМЕННАЯ КРАКОВСКАЯ МУЗЫКОВЕДЧЕСКАЯ ШКОЛА И ЕЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

В статье рассмотрена история возникновения семинариума музыковедения Ягеллонского университета и его дальнейшая научная деятельность. Охарактеризованы жизненный и творческий путь известных польских музыковедов – профессоров Богуслава Шеффера и Альции Яжембской – учеников основателя Института музыковедения Здислава Яхимецкого. Освещены развитие традиций Института музыковедения современными краковскими музыковедами и обозначен их научный потенциал.

Ключевые слова: музыкальная культура Польши, Институт музыковедения Ягеллонского университета, научное наследие, музыкальная публицистика.

Oksana Hysa

Candidate of Art Studies, Lecturer
Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University

THE MODERN KRAKOW SCHOOL OF MUSICOLOGY AND ITS REPRESENTATIVES

Seminary of Musicology of the Jagiellonian University was founded in 1911. It was headed by outstanding musicologist, doctor of musicology, professor Zdislaw Yahymetsky. The well known scientific works about V. A. Mozart, H. Wolf, J. Haydn, R. Wagner, S. Moniuszko, F. Chopin, K. Szymanowski, T. Boy-Zhelenski, as well as a manual on the history of Polish music had become the result of the activity of Zdislaw Yahymetsky as a scholar.

Zdislaw Yahymetsky, as a scholar and a teacher, left his students as a significant heritage in the Polish musical culture. They had a wide range of the scientific interests in the field of musicology as well as their scientific supervisor had.

Krakow musicologists still practice the methodological principles of their “patron” – professor Zdzislaw Yahymetsky, develop them in new circumstances as well as the musicological discourse founded by Z. Yahymetsky is building up actively by them now.

The “Strength” of Krakow’s School of Musicology is in the continuous tradition of ideas which were laid down by its founder and extended by several generations of its scientific “children” and “grandchildren”.

Zdzislaw Yahymetsky as a scientist and educator had left a significant legacy in the Polish musical culture in the face his students. They (like their scientific supervisor) had a wide range of scientific interests in the field of musicology.

W. Poźniak, M. Drobner, S. Golachowski, A. Frączkiewicz, T. Strumillo, B. Schaeffer, T. Kaczyński were among the immediate students of Zdzislaw Yahymetsky whom proved themselves more than others. Such monographs of W. Poźniak (“Zdzislaw Jachimecki jako krytyk muzyczny i teatralny”), M. Drobner (“Akustyka muzyczna”), S. Golachowski (“Karol Szymanowski”), A. Frączkiewicz (“Zasady modulacji: podręcznik pomocniczy do nauki harmonii”), T. Strumillo (“Źródła i początki romantyzmu w muzyce polskiej: studia i materiały”), B. Schaeffer (“Almanach polskich kompozytorów współczesnych: oraz rzut oka na ich twórczość”, “Nowa muzyka: problemy współczesnej techniki kompozytorskiej”) should be mentioned among their main research works.

Elzbieta Dziębowska, Sigmund Švejkowski, Małgorzata Perkowska-Waszek as well as other personalities became the following generation of successors of Zdzislaw Yahymetsky.

Their publications are also marked by a wide thematic variety. They turned to the study of polyphonic music of the Middle Ages, liturgical music, Eastern European church monody, drama of the Middle Ages, the bandore (lute) music, the Old Polish song, operettas and the musical as well. Such versatility shows the outstanding vitality and relevance of the Krakow School of Musicology, which developed musicology science at the European level actively and led to the revival of the Polish musicology in postwar years.

The adornment of the modern Krakow School of Musicology had become the works of such authors: E. Dziębowska – “Chopin – romantyk, klasyk, modernista. Szkice o kulturze muzycznej XIX wieku”, “Muzykologia krakowska 1911–1986”; M. Perkowska-Waszek – “Paderewski i jego twórczość: dzieje utworów i rys osobowości kompozytora”; A. Jarzębska – “Strawiński: myśli i muzyka”; M. Woźna-Stankiewicz – “Recepcja muzyki francuskiej w Polsce w II połowie XIX wieku w kontekście idei estetycznych epoki”, “Lwowskie geny osobowości twórczej: rozmowy z Krystyną Moszumańską-Nazar” etc.

So, in the Polish musical culture, Zdzislaw Yahymetsky, as a scholar and teacher, left a significant legacy – his disciples. Among them, the most active were Boguslaw Schaeffer and Alcy Jazhemska.

Boguslaw Schaefer and Alcy Jazhemska belong to the outstanding figures of Polish musical culture in the first half of the 21st century. Their figures are distinguished among other cultural and public figures by their tireless work, and constant artistic activity contributed to the development and enhancement of Polish musical culture.

Keywords: *Polish musical culture, Department of Musicology of the Jagiellonian University, scientific heritage, musical journalism.*

На початку ХХ століття в Ягеллонському університеті було створено потужну музикологічну школу, представники якої, спираючись на національні традиції та європейські здобутки, готували науковців у галузі музичного мистецтва. Результатом плідної діяльності згаданого наукового центру стало виховання плеяди музикологів європейського масштабу.

Серед відомих сучасних краківських музикознавців особлива роль належить Богуславу Шефферу і Альції Яжембській. Їхня наукова діяльність недостатньо висвітлена в українському і польському музикознавстві та потребує глибшого осмислення.

Проблеми становлення та розвитку кафедри музикології Ягеллонського університету, її творчої і наукової діяльності досліджували Х. Душик [1], Я. Королевич-Вайдова [5], Є. Пажинський [6], В. Позняк [9], Т. Пшибильський [12], М. Возна-Станкевич [13] та інші вчені. Їхні думки доповнені аналізом публіцистичних робіт З. Яхімецького, подані у працях

М. Дзядек [2], Є. Дзембовської [3], В. Позьняка [8], Л. Полонія [7]. Наукові роботи Богуслава Шеффера охарактеризувала Ядвіга Ходор [4].

Мета статті – розглянути історію виникнення семінаріуму музикології Ягеллонського університету, охарактеризувати життєвий і творчий шлях польських музикологів – Богуслава Шеффера й Альції Яжембської – учнів основоположника Інституту музикології Здіслава Яхімецького, висвітлити, як традиції Інституту музикології розвивають сучасні краківські музикознавці.

Головним напрямом досліджень представників краківської музикологічної школи була, передусім, історія польської музики, яка тяжіла до синтетичних узагальнень, трактуючи музичну творчість, радше як культурологічний факт. Цьому напрямкові досліджень багато зусиль присвятив видатний музикознавець, доктор музикології Здіслав Яхімецький, який очолив Семінаріум музикології Ягеллонського університету, що був заснований у 1911 році.

Ельжбета Дзембовська у праці “Наукові дослідження краківського музикознавства” (“Badania naukowe muzykologii krakowskiej”) (1987) згадувала: “Займався [він] давньою і сучасною музикою, польською та музикою інших країн: цікавили його музична словесність, а також літературні джерела (щоденники чи епістолографія), здійснював інтердисциплінарні дослідження, зокрема для філософії, естетики та літератури, а особливо теорії драми [3, с. 18].

Народився Здіслав Яхімецький у Львові 7 липня 1882 року. Навчався у консерваторії Галицького музичного товариства під керівництвом Станіслава Нев’ядомського, згодом виїхав до Відня, де продовжив вивчати музикологію. У 1911 році Здіслав Яхімецький здобув ступінь доктора філософії (спеціальність “Музикознавство”) і призначений на посаду доцента семінаріуму історії і теорії музики Краківського університету. Науковий ступінь доктора філософії вченому було присвоєно за дисертацію “Впливи італійської музики на польську”. Відтоді професор Яхімецький до кінця життя провадив музикознавчі студії в Ягеллонському університеті. Установа, якою він з ентузіазмом керував, постійно розширювалася, поки не стала кафедрою музикознавства. У зв’язку з цим Здіслав Яхімецький отримав звання надзвичайного професора (1917), а пізніше – звичайного (1921) [10, с. 238].

Важко окреслити межі діяльності Здіслава Яхімецького: педагогічна робота, публічні загальнодоступні лекції, популяризаторська діяльність на польському радіо і на шпальтах газет, композиторська творчість.

Результатом діяльності науковця стали відомі праці про В. А. Моцарта, Х. Вольфа, Й. Гайдна, Р. Вагнера, С. Монюшка, Ф. Шопена, К. Шимановського, Т. Бой-Желенського, а також посібник з історії польської музики [3, с. 10].

Вагомим і дуже цінним є внесок З. Яхімецького в польське історичне музикознавство: у своєму доробку музиколог, розглядаючи й аналізуючи музичну культуру Польщі минулого, разом з тим проявляє значний інтерес до сучасної йому національної музичної культури.

У діяльності З. Яхімецького як публіциста й історика польської музики простежуються виразні дві тенденції: 1) відображаються погляди на музичну критику як невід’ємну складову історії музики, що сформувалися переважно у XVIII ст.; 2) наведені стилістично-аналітичні аргументи й обґрунтування, що притаманні новітній історії музики, чільними представниками яких є Г. Адлер та його прихильники.

Здіслав Яхімецький був переконаний, що основним стильовим надбанням у сучасній йому польській музиці є модернізм, тож акцентував на достоїнствах музичної творчості Р. Вагнера, дотримуючись при цьому своєї національної позиції, реагуючи на “виклик часу”, що пов’язано з творчим надбанням Краківської музичної школи, виразним реальним проявом якого стали діяльність і доробок “Молодої Польщі”;

Серед учнів Здіслава Яхімецького найбільше проявили себе Богуслав Шеффер й Альція Яжембська.

Богуслав Шеффер народився 6 червня 1929 року у Львові. У Ягеллонському університеті вивчав музикологію в професора Здіслава Яхімецького. Там же написав дипломну роботу про Вітольда Лютославського. Згодом Б. Шеффер вивчав композицію у Державній вищій школі музики в Кракові, де викладачем у нього був професор А. Малявський. Завершив навчання в Ягеллонському університеті у 1953 році.

Із 1954 до 1958 року митець працював на кафедрі історії та теорії музики Ягеллонського університету, а також в університетах Зальцбурга, Мідельбурга та в Нью-Йорку. У 1970 році отримав звання доктора наук.

У науковому доробку талановитого композитора, режисера та музиколога є багато оглядових праць з проблем сучасної музики: “Альманах польських сучасних композиторів” (“*Almanach polskich kompozytorów współczesnych: oraz rzut oka na ich twórczość*”), “Нова музика: проблеми сучасної композиторської техніки” (“*Nowa muzyka: problemy współczesnej techniki kompozytorskiej*”) (1958), “Лексикон композиторів ХХ століття” (“*Leksykon kompozytorów XX wieku*”), II том – (1965). Ще одна праця – “Вступ до композиції” (“*Introduction to Composition*”) (1976) – один із небагатьох у світовій літературі підручників з композиції. Перу науковця належать статті, присвячені, аналізу феномену сучасної музики, праці з філософії. Кожна наукова публікація Б. Шеффера викликає жвавий інтерес, і, як правило, гарячі дискусії. Він займався також режисурою: з 1980 року написав понад 40 п’єс для театру, які були перекладені 17 мовами світу. В 1990 році заснував свій власний видавничий будинок у Зальцбурзі – Collsch Edition. Театрознавчі дослідження митця зосереджені довкола природи акторського перевтілення, автор осмислює взаємозв’язок сценічної правди, ілюзії і брехні, ілюзії і розчарування. Режисера захоплює феномен акторської майстерності, він розглядає відносини між словом драматурга і креативністю актора, який завжди перебуває у двозначному становищі: він і виконавець, і співтворець. Б. Шеффера цікавлять також акторські прийоми, які він використовував у своєму “інструментальному театрі” [4, с. 67]. До найбільш знаних його творів належать: “Квартет для чотирьох акторів” (“*Kwartet dla czterech aktorów*”) (1966), “Коли” (“*Kiedy*”) (1993) [4, с. 67].

Нині Богуслав Шеффер є однією із найоригінальніших постатей польського музичного життя. Для нього характерний надзвичайно широкий творчий діапазон. Як композитора його цікавлять експерименти з новими формами, жанрами і стилями. Він був одним із перших польських композиторів, який займався електронною музикою.

Музику ХХ століття досліджує в Інституті музикології Ягеллонського університету недавній керівник кафедри теорії та музичної антропології, доктор мистецтвознавства, професор Альція Яжембська (25.04.1941). У 1959–1964 роках вона навчалася музикології в Ягеллонському університеті, впродовж 1960–1965 років – у Державній вищій школі музики в Кракові. З 1971 року працювала асистентом на кафедрі історії та теорії музики Ягеллонського університету. Докторську дисертацію з музикознавства захистила у 1979 році. Учений ступінь присвоєно на підставі праці “Сонористичний конструктивізм в балетах Ігоря Стравінського” (“*Konstruktywizm sonorystyczny w baletach rosyjskich Igora Strawieńskiego*”). У 2000–2002 роках – заступник директора, а з 2002 до 2008 року – директор Інституту музикології Ягеллонського університету.

Свою наукову діяльність професор Альція Яжембська зосередилась на дослідженнях історії музики двадцятого століття і теорії музичного когнітивізму. Її робота “Стравінський: думки і музика” (“*Strawiński: myśli i muzyka*”) (2002) номінована на нагороду Яна Длугоша й нагороду Міністерства освіти та спорту за нову інтерпретацію композиторської творчості І. Стравінського. Саме вона поєднала філософію “нової музики” та художні ідеї ХХ століття. Науковець запропонувала нову періодизацію творчості композитора та новий метод аналізу музичного твору (когнітивізм). Ввела у науковий обіг термін “патрон” на означення основного конструкційного елемента; посилаючись на поняття інваріантного сприйняття, виділила три типи патронів: ізодіастематичний (зі стабільною схемою висоти звуків), ізоритмічний (із повторюваною схемою ритмічних вартостей), а також ізотембровий (з повторювальним співвідношенням між виконавськими засобами та їх артикуляцією, сферою звуковисотності, типами руху й інтервальної структури часто використовуваних співзвуч).

У синтетичному дослідженні феномену музики А. Яжембська виділила основні напрями в її трактуванні: музика як поєднання звуків різної висоти з акцентами на відчуття цілісності музичного вислову, що виникає з гармонії подібних та різних елементів, які продукують смислові явища, досягаючи абстракційної єдності. У праці “З історії досліджень про музику” (“*Z dziejów myśli o muzyce*”) (2002) дослідниця розглядає проблеми теорії, естетики та

музичного аналізу, починаючи від гармонії Жана-Філіпа Рамо, до теоретичних концепцій ХХ століття, натхнених лінгвістикою, семіотикою, феноменологією і герменевтикою [11].

Серед безпосередніх учнів З. Яхімецького, крім Б. Шеффера й А. Яжембської, також потужно проявили себе Влодзімеж Позьняк, Мечислав Дробнер, Станіслав Голяховський, Олександр Фрончкевич, Тадеуш Струмільло, Богуслав Шеффер, Тадеуш Качинський.

Наступним поколінням учнів З. Яхімецького стали: Ельжбета Дзембовська, Зигмунд Швейковський, Малгожата Перковська-Вашек та інші.

Публікації краківських спадкоємців З. Яхімецького в 50–60-х роках ХХ ст. мали історико-культурологічний характер. Згодом наступав етап джерельних досліджень і видання нот старопольської музики в серіях “Видавництво стародавньої польської музики” (“Wydawnictwa Dawnej Muzyki Polskiej”) та ін. Ця науково-видавнича традиція, котру започаткували З. Яхімецький та його учні, продовжується сьогодні в серії “Старопольська пісня”.

Краківські музикологи підтримали масштабний науково-дослідний проект – видання “Музична енциклопедія” (“Encyklopedia muzyczna”) під редакцією Ельжбети Дзембовської. У 80-х роках ХХ ст. зріс інтерес краківських музикологів до національних шкіл у європейській музичній культурі (зокрема – італійській, французькій і російській). Упродовж останніх років у діяльності краківських науковців можна зауважити тенденцію продовження напрямів досліджень, які окреслив ще З. Яхімецький, а також осмислення нових явищ сучасної музичної культури. Дослідження здійснюють у таких напрямках: поліфонія Середньовіччя, історія літургії, східний церковний спів, лютнева творчість, старопольська пісня, церковний і монастирський репертуар, проблеми інструментального виконавства, оперета та мюзикл [13, с. 20].

У сфері теорії музики опубліковані праці, метою яких став аналіз давніх італійських трактатів про музику, про модальності пізнього відродження, а також історико-генетичні праці з розвитку теорії музики. Також надруковані дослідження музичної критики і музичної естетики, особливо ХІХ–ХХ століть, французької та італійської виконавських традицій, народної і популярної музики. Розвивається музична антропологія і когнітивне музикознавство. Серед наукових праць, що видали працівники Інституту музикології Ягеллонського університету протягом останнього періоду, на особливу увагу заслуговують серійні видання, серед яких: серія “Історія музики ХVІІ століття” (“Historia muzyki XVII wieku”) (4 томи). Силами вчених побачили світ також періодичні видання іноземними мовами: “Ягеллонська музика” (“Musica Jagellonica”) (4 зошити) і “Дослідження Вітольда Лютославського” (“Witold Lutosławski Studies”) (3 зошити). Важливе місце серед наукового доробку послідовників З. Яхімецького займають співавторські наукові видання, зокрема “Музикознавча думка” (“Affetti musicologici”) – пам’ятна книга, присвячена професору Зигмунтові Швейковському, яку підготувала до 70 річниці від дня його народження редакційна група під керівництвом Пйотра Позьняка (1999); “Музикознавець серед наукових джерел та документів” (“Muzykolog wobec świadectw źródłowych i dokumentów”) – пам’ятна книга, присвячена професору Пйотрові Позьняку в 70-річчя від дня народження (2009) [13, с. 25].

Науковий доробок представників Інституту музикології Ягеллонського університету різноаспектний. Їх цікавила в основному така проблематика: історія польської музики ХІХ–ХХ століть, дослідження польської народної музики, музичної акустики, музичної етнографії, проблеми музичної форми, музична естетика, музична психологія та соціологія, теорія музики, європейська культурологія, а також постаті Ф. Шопена, С. Монюшка, К. Шимановського, П. Еугеніуша, С. Огінського та інших польських композиторів. Окрім того, З. Яхімецький зумів спрямувати своїх учнів на ґрунтовне вивчення європейської музичної культури (італійської, французької і російської).

Їхні публікації також позначені широкою тематичною різноманітністю. Вони зверталися до вивчення поліфонічної музики середньовіччя, богослужбової музики, східноєвропейської церковної монодії, драми середньовіччя, лютневої музики, старопольської пісні, оперети і мюзиклу. Така універсальність засвідчує неабияку життєздатність й

актуальність краківської музикологічної школи, що активно розвивала музикознавчу науку на європейському рівні та стимулювала відродження польської музикології на сучасному етапі.

Отож, у польській музичній культурі Здіслав Яхімецький як науковець і педагог залишив вагомий спадок – своїх учнів. Серед них найактивнішими були Богуслав Шеффер й Альція Яжембська.

Богуслав Шеффер і Альція Яжембська належать до непересічних діячів музичної культури Польщі першої половини ХХІ століття. Їхні постаті вирізняються серед інших культурно-громадських діячів своєю невтомною працею, а постійна мистецька діяльність сприяли розвитку та піднесенню музичної культури Польщі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Duszyk K. Twórczość kompozytorska Zdzisława Jachimeckiego. *Muzyka*. 1983. № 3. S. 21–28.
2. Dziadek M. Polska krytyka muzyczna w latach 1890–1914. *Czasopisma i autorzy*. Cieszyn : Uniwersytet Śląski, Filia w Cieszynie, 2002. 435 s.
3. Dziebowska E. Badania naukowe muzykologii krakowskiej. *Muzykologia krakowska 1911–1986*. Kraków, 1987. S. 7–39.
4. Hodor J. M. Schäffer Bogusław : Encyklopedia Muzyczna PWM : część biograficzna pod red. E. Dziebowskiej. Kraków : Polskie Wydawnictwo Muzyczne SA, 2007. T. 9 : S–Śl. S. 66–77.
5. Korolewicz-Waydowa J. Sztuka i życie. Mój pamiętnik. Wrocław, 1958. 290 s.
6. Parzyński J. Popularyzatorska działalność Zdzisława Jachimeckiego. *Muzyka*. Kraków, 1983. № 3. S. 3–20.
7. Polony L. Polski kształt sporu o istotę muzyki. Kraków, 1991. S. 177.
8. Poźniak W. Jachimecki Zdzisław. *Polski Słownik Biograficzny*. Wrocław, 1962. T. X. S. 265–266.
9. Poźniak W. Studium muzykologii w Uniwersytecie Jagellońskim : W. Poźniak. *Studia z dziejów Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Jagellońskiego* : red. S. Mikucki. Kraków, 1967. S. 440–448.
10. Poźniak W. Zdzisław Jachimecki jako krytyk muzyczny i teatralny. *Pamiętnik Teatralny* : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce teatru. 1953. № 4 (8). S. 238–246.
11. Prof. dr hab. Alicja Jarzębska. URL : http://www2.muzykologia.uj.edu.pl/pracownicy/Jarzebska_Alicja.htm (дата звернення: 09.04.2019).
12. Przybylski T. Początki studiów muzykologicznych w Krakowie. *Polski Rocznik Muzykologiczny*. Sekcja Muzykologów Związku Kompozytorów Polskich. Warszawa, 2004. S. 230–236.
13. Woźna-Stankiewicz M., Lewicki M., Sitarz A. Zdzisław Jachimecki (1882–1953): twórca muzykologii w Uniwersytecie Jagiellońskim. Katalog wystawy, 24 listopada – 7 grudnia 2011. Kraków : Biblioteka Jagiellońska, 2011. 38 s.

REFERENCES

1. Duszyk, K. (1983). Compositional work of Zdzislaw Yahymetsky, *Muzyka* [Music], no. 3. pp. 21–28. (in Polish).
2. Dziadek, M. (2002). Polska krytyka muzyczna w latach 1890–1914. *Czasopisma i autorzy* [Polish music criticism in the years 1890–1914. Magazines and authors], Cieszyn: University of Silesia, Branch in Cieszyn. (in Polish).
3. Dziebowska, E. (1987). Badania naukowe muzykologii krakowskiej. *Muzykologia krakowska 1911–1986* [Scientific research in Cracow musicology], Krakow Musicology 1911–1986. Krakow, pp. 7–39. (in Polish).
4. Hodor, J. M. (2007). Schäffer Bogusław, PWM Music Encyclopaedia: biographical part edited by E. Dziebowska. Krakow: Polskie Wydawnictwo Muzyczne SA, Vol. 9: S–Śl. pp. 66–77. (in Polish).
5. Korolewicz-Waydowa, J. (1958). Sztuka i życie. Mój pamiętnik [Art and life. My diary], Wrocław. (in Polish).
6. Parzynski, J. (1983). Popularizing activity of Zdzislaw Yahymetsky, *Muzyka* [Music], Krakow, no. 3. pp. 3–20. (in Polish).

7. Polony, L. (1991). Polski kształt sporu o istotę muzyki [The Polish shape of the dispute over the essence of music], Krakow. (in Polish).
8. Pozniak, W. (1962). Yahymetsky Zdzislaw. Polish Biographical Dictionary. Wroclaw, T. X., pp. 265–266. (in Polish).
9. Pozniak, W. (1967). Studium muzykologii w Uniwersytecie Jagellońskim: W. Poźniak. Studia z dziejów Wydziału Filozoficzno-Historycznego Uniwersytetu Jagellońskiego [Study of musicology at the Jagellonian University: W. Pozniak. Studies in the history of the Faculty of Philosophy and History of the Jagellonian University]: ed. S. Mikucki. Krakow, pp. 440–448. (in Polish).
10. Pozniak, W. (1953). Zdzislaw Yahymetsky as a music and theater critic, *Pamiętnik Teatralny* [Theater diary]: quarterly magazine devoted to the history and criticism of the theater. no. 4 (8). pp. 238–246. (in Polish).
11. Prof. dr hab. Alicja Jarzębska. URL: http://www2.muzykologia.uj.edu.pl/pracownicy/Jarzebska_Alicja.htm (дата звернення: 09/04/2019).
12. Przybylski, T. (2004). Beginnings of musicological studies in Krakow, *Polski Rocznik Muzykologiczny* [Polish Musicological Year], Musicologists Section of the Polish Composers Union. Warsaw, pp. 230–236. (in Polish).
13. Woźna-Stankiewicz, M., Lewicki, M. and Sitarz, A. (2011). Zdzisław Jachimecki (1882–1953): twórca muzykologii w Uniwersytecie Jagiellońskim. [Zdzislaw Yahymetsky (1882–1953): creator of musicology at the Jagiellonian University], Exhibition catalog, November 24 – December 7, 2011. Krakow: Jagiellonian Library. (in Polish).

УДК 785.6:793.31 (477)

DOI: <https://doi.org/10.25128/2411-3271.19.1.20>

Людмила Щур

<https://orcid.org/0000-0002-6432-7219>

асистент

Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

luckiness956@gmail.com

СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ДІЯЛЬНОСТІ АНСАМБЛЮ-ЛАБОРАТОРІЇ ЕТНОХОРЕОГРАФІЇ ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ

У статті висвітлено питання щодо шляхів дослідження, збереження і пропаганди танцювальних традицій Західного Поділля. Розроблено та здійснено характеристику структурно-функціональної моделі творчої лабораторії етнохореографії Західного Поділля, яка реалізується у діяльності танцювального ансамблю “Веснянка” Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Ключові слова: танцювальні традиції, структурно-функціональна модель, блоки моделі, ансамбль-лабораторія, Західне Поділля.

Людмила Щур

асистент

Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка

СТРУКТУРНО-ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ МОДЕЛЬ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ АНСАМБЛЯ-ЛАБОРАТОРИИ ЭТНОХОРЕОГРАФИИ ЗАПАДНОГО ПОДОЛья

В статье отражены вопросы исследования, сохранения и пропаганды танцевальных традиций Западного Подолья. Разработана и осуществлена характеристика структурно-